

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **B. V.**, zastoupeného JUDr. Ladislavem Koženým, advokátem se sídlem Sladkovského 13, Kolín, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2020, č. j. 5 A 207/2017-91,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým městský soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného, jímž ministryně pro místní rozvoj zamítla stěžovatelem podaný rozklad a potvrdila rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 4. 8. 2017, č. j. MMR-23166/2017-83/1606. Ministerstvo pro místní rozvoj jako prvostupňový správní orgán tímto rozhodnutím zamítlo žalobcovu žádost o obnovu řízení, v němž mu byla uložena pořádková pokuta ve výši 500 Kč.

[2] Stěžovatel požádal dne 8. 3. 2022 Nejvyšší správní soud o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Jelikož stěžovatel v návrhu neuvedl žádné důvody, které by odůvodňovaly přiznání odkladného účinku, Nejvyšší správní soud jej vyzval usnesením ze dne 9. 3. 2022, č. j. 3 As 150/2020-59, aby svůj návrh odůvodnil. Ke splnění této povinnosti mu stanovil lhůtu 15 dnů. Usnesení s výzvou bylo stěžovateli doručeno dne 16. 3. 2022, poslední den patnáctidenní lhůty tak připadl na čtvrtek 31. 3. 2022. Stanovenou lhůtu Nejvyšší správní soud z důvodu pracovní neschopnosti stěžovatelova zástupce prodloužil usnesením ze dne 28. 3. 2022, č. j. 3 As 150/2020-64, do 7. 4. 2022 včetně. Stěžovatel následně prostřednictvím podání ze dne 28. 3. 2022, jež bylo soudu doručeno dne 1. 4. 2022, požádal Nejvyšší správní soud o další prodloužení této lhůty. Nejvyšší správní soud tuto žádost stěžovatele zamítl usnesením ze dne 5. 4. 2022, č. j. 3 As

150/2020-68, neboť neshledal žádné vážné omluvitelné důvody pro prodloužení již jednou prodloužené lhůty.

[3] Stěžovatel v návaznosti na výše uvedené zaslal Nejvyššímu správnímu soudu odůvodnění svého návrhu, ve kterém uvedl, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám a odkladný účinek nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel následně vylíčil skutkové okolnosti tak, jak již učinil v kasační stížnosti, zejména popisuje podvod, jež měl proběhnout v rámci stavebního řízení vedeného stavebním úřadem X pod č. j. výst. 1317/13-Ob. V této souvislosti uvádí, že se na základě předvolání dostavil k jednání, na kterém mu byla předložena prezenční listina, kterou stěžovatel podepsal a následně mu bylo sděleno, že se jednání nekoná. Stěžovatel pak zjistil, že předmětná prezenční listina měla být zneužitá. Stěžovatel dále v textu uvedl různé informace především o své žádosti o sjednání nápravy v dané věci, o uložení pořádkové pokuty ve výši 500,- Kč a o exekučním řízení. V závěru odůvodnění svého návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pak sdělil, že důvody odkladného účinku spatřuje v tom, že mu neměla být uložena pořádková pokuta, ani vedeno exekuční řízení, neboť se v případě výše uvedeného stavebního řízení č. j. výst. 1317/13-Ob mělo dle jeho tvrzení jednat o korupci.

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele kasační stížnosti přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (v řízení o kasační stížnosti stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Obě tyto podmínky přitom musí být splněny současně.

[6] Z uvedeného vyplývá, že kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek pouze výjimečně, pokud stěžovatel prokáže, že újma, která mu hrozí, je reálná, není vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž významná a jejíž vznik je v příčinné souvislosti s neprodleným výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí krajského soudu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb., NSS).

[7] Ve světle výše uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel ve svém návrhu *de facto* zopakoval zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku obsažené v § 73 odst. 2 s. ř. s. a uvedl další informace, jež ovšem působí do značné míry zmatečně či nesrozumitelně, bez konkrétní vazby na samotný návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Jím tvrzené okolnosti podle kasačního soudu bez bližšího zdůvodnění nepředstavují výjimečný a mimořádný důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Jinak řečeno, tato tvrzení nemohou být důvodem pro

pokračování

přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Není úlohou tohoto soudu, aby argumentaci za stěžovatele domýšlel nebo aby v jím uplatněné kasační argumentaci dohledával, které argumenty by mohly svědčit pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Jak je uvedeno výše, byl to právě stěžovatel, kdo byl povinen řádně specifikovat, jaká konkrétní újma mu hrozí a svá tvrzení odpovídajícím způsobem doložit. To se však nestalo.

[8] Nadto je nezbytné uvést, že v nyní projednávané věci jsou předmětem soudního přezkumu rozhodnutí vydaná v rámci řízení o obnově, nikoliv rozhodnutí vydaná v samotném řízení o uložení pokuty stěžovateli. Případné přiznání odkladného účinku by tak nemělo žádný procesní důsledek na rozhodnutí o uložení pokuty, ani jiný dopad do právní sféry stěžovatele.

[9] Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel neprokázal, že by výkon napadeného rozsudku pro něj znamenal újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107, větou druhou s. ř. s., a proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Pro úplnost kasační soud uvádí, že tímto usnesením nepředjímá, jak rozhodne ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 4. května 2022

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu